

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

C. xxii. De gedeone q[ui] for[m]a p[re]side[n]tiu[m] est & a[n]tiocho.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

tempfit preces. Missus est a martyre religiosus frater sub interminatione inhibuit ne eccliam xpi / domū martyris & liberā familiā eius tyrānus in debita premeret seruitute. Sed impietas ad preces obsurdit: intumuit ad phibitionē: ad minas iduruit: & cōiitiis & iniuriis afficiens humilē nūcium dei: vlticē acceperavit manū. Flagellum puocauit: & patientia dei contempta temeritate cecus incurrit in mortē. Nec mora. Nā tyrannus e vestigio expirauit. Inter milites enim agēs ī castris solus sicut ipse confessus est: cum telo vidit adesse btm eadmundū: increpātem eū & cedentem ad mortē. Et ab ea quidē die / licet īsula graues tyrannos habuerit: ecclia beati eadmundi a predicta indictione fisci mansit immunis. Nemo enī eorum martyre ausus est puocare: aut in opprimenda eius ecclia periculū facere sui. Nostris tamen temporib⁹ eustachius filius stephani: qui in ecclia dei senire decreuerat. Cū oīa p viribus depopulatus esset: & terrā beati eadmundi cui oēs predones detulerāt videret opulenta: sibiq; nō esset / consūptis opibus regni vñ semel & scdo militibus era pcederent. Iā enim defecerāt donatiua / pdia iā dicte ecclie depopulatus est: nondū tamē digesserat cibum: quem de facultatibus loci acceperat. Ipsaq; die anteq; se domi sue recipet que nimis vicina erat tactus est martyris manu & letali puiss⁹ morbo / die circit octaua / reb⁹ cessit & vita. Quid moror ī paucis? Vbi sūt: vt de domesticis loquar gaufridus / milo / rāulfus alan⁹ / symō / gillibert⁹ / nō tā comites regni / q̄ hostes publici vbi villin⁹ facesberieſis: vbi marinio qui impellente beata virgine incidit in foueam quam parabat: vbi alii quorum vel nomina conficerent librum? Horum vtiq; malicia insignis est: infamia celebris: infelix exitus: & quem presens etas ignorare non potest. Si ergo quis antiquas nescit hystorias: si ignorat quomodo tyrus cui reges terga prebebant: a regina scytharum tamiri prostratus est: si casus & precipitia precedentium non recolit tyrannorum: ve ea que oculis ingeruntur inuitis attendat: & luce clarius intuebitur omnes tyrannos miseros esse.

De eustachio
filio regis stephani.

Tamiris.

De gedeone qui forma presidentium est / & antiocho. Capitulu. XXII.

Vid itaq; sibi velit qui rempublicam id est populum dei ī debito seruitut / iugo nitunt opprimē nō video: nisi forte ea de causa psonā appetāt vt tormēta miserie potent ferāt. Si enī regē tātū appeterēt / nō dominari onus officii metientes nequaq; tanta curreret auiditate. volun

Polícratici de Curialíū nugis.

De gedeone.
Judi. viij.

1. Mach. j.

ij. Paral.
xxvi.

ps. lxxxij.

tas enī regentis de lege dei pēdet / & nō p̄iudicat libertati. At tyranni volūtas cōcupiscentie seruit: & legi reluctās qui libertatem fouet: cōseruis iugū seruitutis conat̄ imponere. Docet hec scriptura cui cōtraire nō licet. Dixerūt oēs israelis viri ad gedeon. Dñare nostri tu & fili⁹ tu⁹: & fili⁹ filii tui: quia liberaſti nos de manu madyan. Quib⁹ ille ait. Nō dñabor vestri: nec dñabit̄ in vos fili⁹ meus: sed dñabit̄ dñs. Dixitq; ad eos. Vnā petitionem postulo a vobis. date mihi in aures ex preda vestra. Vide or mihi in huius lre facie qđ dixerā intueri. Nam gedeon q in terpretat̄ circuiens inutile: vel tentatio iniquitatis eorū / nomine & verbis videt̄ officiū indicare. Eius enī est circuire inutilia et ea vel delere: vel rauocare ad frugē: et qđ iniquū deprehēdit excludere a finibus suis: vt sibi aduersus hostes pcedat victoria: defertur honor domini & recusat: legi tñ subiicit quos a iugo seruitutis absoluit. Patri filiorū successiu⁹ deserit honor: at ille deū maluit honorari. Quis eorū recte huic assimilabit̄ q fas nefasq; cōfundūt: & versantur in laborib⁹ & erūnis vt filios possint non tam honoris q rapine / & iniquitatis habere heredes? Quis est enī qui legē dei & iustitiā eius qui in sola charitate cōsistit filiis anteponat? Qui amat (inquit) patrē / aut matrē / aut filios plusq; me: nō est me dignus. Et pfecto qui transitoria xpo preponūt: ipsis trāsitoriis citius trāseunt: nec eorū perpetuatur gloria: apud quos prepositis aliis xps manet inglorius. Ergo casum timeat princeps qui liberorū / aut carnis motus affectu honorem diuinū minuit imemor charitatis. Sed nemo est qui in deū se fateatur insurgere: insurgunt tñ plurimi & iam ista palam fiunt. Intrauit anthiochus in sanctificationē cū superbia / & hoc quidē faciunt multi. Ozias quē lre irrefragabiles iustum in multis fuisse cōmemorant: mortuo zacharia sacerdote cui cognomen fuit intelligēs / ordinē sacerdotalem non tam pie q audacter inuasit: & reclamātibus leuitis nōne tu es rex Ozias & nō sacerdos: audire ptempſit. Statimq; lepra partē illā corporis eius inuasit quā sacerdos ex lege auri lamina tegebat vt iuxta interpretationē ppheticā: facies eius ignominia repleret̄. Rex quidem notus est / & ex coeuis regib⁹ & ex eo maxime q anno mortis eius nat⁹ est romulus: a quo genus est romanorū. Imitatur plurimi oziam sacerdotalia presumētes: sed leprā eius paucissime erubescūt. Plures tñ sequūtur anthiochū qui nō cū deuotione vt offerat vice sacerdotis sancta ingrediūt̄: sed vt debeat si quid est in tēplo dñi sanctū. Cū enī anthiochus desolationis &

abominationis ydolū fabricasset: libros legis dei ꝑbuffit igni/
 & scidit eos. Et apud quēcūq; inueniebant libri testamenti dei:
 & quicūq; obseruabant legem dei/ fm edictū regis antiochi tru-
 cidabāt eū. Vidi tēporib⁹ meis nōnullos sacerdotali se imiscen-
 tes officio & humeros temerarie supponētes: vt archā ꝑriperēt
 ab humeris leuitarum/ loci immemores qui in pntem diē diciſ-
 oꝛe ꝑuſſio: alios vidi qui legis libros deputāt igni nec scindere
 verentur: si in manus eorū puenirent iura vel canones. Tempo-
 re regis stephani a regno iusse sunt leges romane quas in britan-
 niam domus venerabilis patris theobaldi britanniarū ꝑmatis
 aſciuerat. Ne quis etiā libros retineret edicto regio ꝑhibitū est:
 & vicario nostro indictū silentium: sed deo faciēte eo magis vir-
 tus legis inualuit: quo eam amplius nitebat impietas infirma-
 re. Quis autē in tot milibus regnare affectatiū esse vult similis
 gedeoni? Aut quis legem sibi vult dñari & ꝑꝑlo? Oibus tamē
 vnū illud deberet sufficere: qđ gedeon a subditis petit id est si so-
 las ex preda sibi cōsequat in aures. Si enī que lex loq̄r indicare
 curauerit & ei obediēs popul⁹ acquiescat vt nō sit iniquitas & con-
 tradictio ī ciuitate & ꝑꝑlo cui ꝑest debet ꝑfecto sufficere ꝑſidēti.
 ¶ Consilio bruti vtendū esse aduersus eos qui ꝑ summo ponti-
 ficatu non modo certant: sed scismate dimicant. & ꝑ tyrānis ni-
 chil quietum.

Capitulum. XXIII.

Sed esto vt his liceat qui carnales sunt contendere de
 primatu: viris ecclīasticis hoc vsq; quaq; arbitror esse
 illicitū. Carnaliū tamē exēplo sub imagine religiōis
 obrepit impietas: & iā nō modo cōtendit ꝑ sacerdo-
 tio: sed pugnat. Antiqui quondā trahebant inuiti: & proni ad
 martyriū ꝑmas cathedras carcere penis & cruce fugiebāt. Con-
 tra iam palam loquunt sacerdotes & ꝑuerbiū nullū dicūt. Nos
 lumus inquirunt martyres esse: sed sediū nostrarū gloriā non da-
 mus alteri. Misera quidē & miserabilis vox in ore sacerdotū: q
 xꝑm sic agnoscit: vt se nolle eū sequi palā ꝑfiteat. Dubitari pote-
 rit an ver⁹ moriat ꝑfessor: q ꝑsecutorē si opus fuerit nō expectat
 Ait enī cyprian⁹ ep̄s si timet: actū est de eo. Sed liceat timē: nō
 stare in necessitate illicitū est fugitiu⁹ inutilis ifamis ē. Est tñ in
 quo vident ꝑstatiā martyris imitari: si ꝑ cathedra. s. fuerit decer-
 tadū. Fers a quibusdā & verū est ꝑ super romano ꝑōtificatu ab
 ambitiosis quandoq; immo sepe litigatū & nō sine sanguīe fra-
 terno sancta sanctorū ingressus sit pontifex. Cōcitata sunt iterū
 bella/ plusq; ciuilia: & cesarē & ꝑꝑeiū: & qꝑd philippis leucade

De cypriano.

E